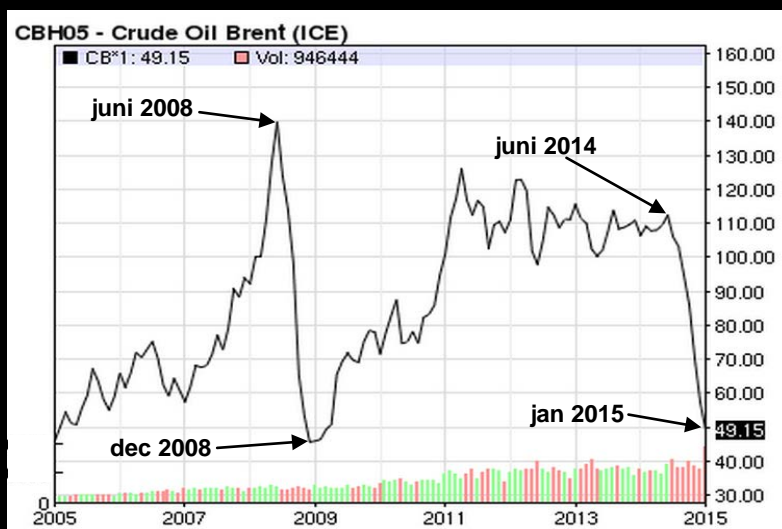

Fallande oljepris en tickande bomb

Den gångna hösten har uppvisat en kraftigt fallande trend för världsmarknadspriset på olja. Från sensommarens nivå på drygt \$100 per fat har vi nu ett pris runt \$50. En vikande efterfrågan, effektivare utvinning samt en flykt till andra energikällor anges som orsak. Vid [OPEC:s](#) decembermöte beslutades om oförändrade produktionsnivåer vilket ytterligare drev på prisnedgången.

Vid en första utvärdering kan det synas som om ett sjunkande oljepris skulle vara en positiv process för världsekonomin och för gemene man. Lägre pris genererar lägre transportkostnader för både privatpersoner och företag samt billigare produktionskostnader vilket i sin tur skapar lägre priser inom detaljhandeln. Denna slutsats är dock alltför förenklad och ett fortsatt lågt eller fallande oljepris kan istället bli katalysatorn till en snabbt växande världsvid kris både ekonomiskt och politiskt.

I diagrammet nedan ser vi likheter mellan 2008 års kraftiga oljeprisfall och den nu aktuella prisnedgången. Skillnaden är framförallt att prisuppgången de senaste åren inte varit lika markant men att det kraftiga och plötsliga raset är likvärdigt. (Diagrammet från 2015-01-16)

Under december månad menade Lindsey Williams att priset inte var styrt av Eliten/NWO utan var ett resultat av en kartell mellan enbart Saudiarabien och president Obama. Williams är inte ensam om sitt påstående och [spekulationer](#) om ett arrangerat lågt oljepris i syfte att ytterligare pressa den ryska ekonomin har förekommit sedan sanktionerna mot Ryssland inleddes under första delen av 2014. Vissa analytiker, såsom *New York Times* Thomas Friedman, har varit inne på samma spår och menat att Saudiarabien arbetar tillsammans med USA för att driva ner oljepriset i ett försök att ruinera både Ryssland och Iran.

Generellt finns det tre olika sätt att beräkna nivån för oljeprisets [break-even](#), dels för en stat och dels punkter för respektive oljefälts bärighet.

1. Finanspolitisk break-even. Prisnivån för att en stat skall undvika att drabbas av budgetunderskott.
2. Redovisnings break-even (vanligaste sättet att beskriva break-even) Prisnivån för att ett oljefält skall vara lönsamt.
3. Kontant kostnad. Prisnivån för att ett redan existerande oljefält skall hållas operativt.

Dessutom varierar utvinningskostnaderna kraftigt beroende på aktuell metod. Billigast är att utvinna olja från ökenborrning i Mellanöstern medan de dyraste metoderna är utvinning från [skiffer](#), [oljesand](#) och från arktiska områden.

Även Rysslands president Putin har hävdad att den nu förda oljepolitiken är en komplott iscensatt för att oskadliggöra den ryska björnen och i sitt årliga tal den 18 november sade presidenten,

Ibland tror jag, kanske det skulle var bättre för vår björn att sitta tyst, snarare än att jaga i skogen efter smågrisar. Att sitta och äta bär och honung istället. Kanske kommer de då att lämna den ifred. Men det kommer inte att ske eftersom de alltid kommer att försöka kedja honom. Så fort de lyckats göra så, kommer de att riva ut huggtänder och klor. När detta skett kommer björnen att var ett uppstoppat djur. Frågan handlar inte om Krim utan om vår rätt att skydda vår suveränitet och vår rätt att existera.

Detta låter inte som en man redo att medge nederlag utan mer som en man som förbereder sin nation för handling.

Vad detta resonemang fortsättningsvis kommer att innebära vet vi inte. Klart är dock att Ryssland med nuvarande oljepriser befinner sig i en mycket prekär situation.

Den ryska exporten består till nära 70 procent av olja och gas vilket genererar 50 procent till den federala budgeten. Det låga oljepriset har pressat rubeln och valutan har under det senast året sjunkit med 50 procent gentemot US-dollar. Detta har skett trots att det den senaste tiden vidtagits ett intensivt försvar, ett försvar som varit mycket kostsamt. Den ryska valutareserven har under 2014 sjunkit med nära en fjärdedel, från \$511 miljarder till \$388 miljarder. Samtidigt är den totala ryska utlandsskulden för bolag och stat \$654 miljarder. Återbetalningen måste ske med runt \$10 miljarder i månaden eftersom landet är utestängt från den internationella kapitalmarknaden och kan inte rulla över lånen.

Utvecklingen av nya projekt i östra Sibirien samt på den arktiska kontinentalsockeln lär också läggas på is då dessa projekt är kostsamma och fordrar enligt branschexperter ett oljepris betydligt över \$70.

Konsekvenserna av denna utveckling får anses mycket riskfylld då Ryssland i det trängda läget söker samarbete öster ut mot Kina, något som annars skulle varit osannolikt. Under oktober månad 2014 då den kinesiske premiärministern Li Keqiang besökte Ryssland undertecknades en valutaswap mellan de två centralbankerna innefattande 150 miljarder yuan (drygt \$20 miljarder). Avtalet är tänkt att minska betydelsen av den amerikanska dollarn och syftet är att länderna skall hjälpa varandra att övervinna en likviditetskris. Uppgårelsen kan nu underlätta för en hårt pressad rubel och göra det möjligt för centralbankerna att direkt köpa yuan och rubel i de två valutorna utan att gå via den amerikanska dollarn.

Dagarna innan jul fick Ryssland ytterligare stöd av två kinesiska ministrar. Utrikesminister Wang Yi sade att han är övertygad om att Ryssland kan övervinna sina ekonomiska svårigheter och försäkrade att Kina kommer att bistå med hjälp om så behövs. Handelsminister Gao Hucheng erbjöd sig att utöka den aktuella valutaswappen och öka användningen av yuan för den bilaterala handeln, detta i syfte att stödja den ryska ekonomin. Den kinesiska valutareserven är världens största och består av \$3,89 biljoner, vilket är mer än tio gånger den ryska och därutöver besitter man en betydande guldreserv. I slutet av 2014 tog också den regeringsanknutna kinesiska dagstidningen *Global Times* ställning för Ryssland och skrev,

Ryssland är en oersättlig strategisk partner på den internationella scenen. Kina måste ta en proaktiv hållning i att hjälpa Ryssland att komma ur den nuvarande krisen.

Nu är det inte enbart Ryssland som lider av det låga oljepriset. I stort sett samtliga oljeexporterande länder kräver ett pris som är högre än dagens för att uppnå break-even i respektive statsbudget. Tabellen visar break-even för viktiga oljeexporterande länder enligt ovan beskrivna metod nummer 1.

Country	2014 fiscal breakeven oil price	2015 fiscal breakeven oil price
Libya*	317	184
Venezuela*	161	151
Yemen	160	145
Algeria*	132	131
Iran	131	131
Bahrain	125	127
Russia	105	107
Saudi Arabia*	98	103
Oman	99	103
Iraq*	111	101
UAE*	79	77
Qatar*	55	60
Kuwait*	54	54
*OPEC member		
Source: MEES, IMF, Citi Research		

Vi kan se att Saudiarabien, som verkar vara drivande i att entusiasmera OPEC för ett fallande oljepris, gör stora förluster med en prisbild runt \$50. Nationerna på arabiska halvön (Saudiarabien, Kuwait, Förenade Arabemiraten och Qatar) bedöms kunna överleva en längre tid med ett pris på \$70 per fat. Dessa nationer tenderar också att vara de med de största finansiella reserverna. Enligt en uppskattning kan Saudiarabien, med mindre svårigheter, överleva i två år med ett mycket lågt oljepris.

Efter OPEC:s decembermöte sade Saudiarabiens oljeminister Ali al-Naimi (t.h.) att oavsett om priset faller till \$20 så är detta irrelevant, vi tänker inte minska produktionsnivån. Saudiarabien har budgeterat en exportförlust på \$40 miljarder för 2015. Saudierna kan dock ha is i magen, efter många års massiv oljeexport har regimen ekonomiska reserver som beräknas till \$750 miljarder.

Värst illa ute verkar just nu Venezuela vara. Med nuvarande oljepris kan landet snabbt [riskera en statsbankrott](#). Parallellt med att stora delar av världen kämpar mot deflation brottas Venezuela med en inhemsk inflation på över 60 procent, något som ytterligare förvärrar landets situation.

Trots att länder som Ryssland och Iran lider hårt av de låga oljepriserna i kombination med sanktionerna mot dessa länder så är det i rådande situation mycket svårt att se ett scenario som endast handlar om att knäcka de ryska och iranska ekonomierna. Som vi sett liknar den aktuella utvecklingen i mångt och mycket vad vi såg strax före och i samband med finanskrisen 2008 och är sannolikt iscensatt av starka krafter inom Eliten/NWO.

Vad som talar för ett sådant scenario är bland annat att de låga oljepriserna drabbar flertalet oljeproducerande västländer minst lika hårt som de tidigare utpekade länderna.

Robin Allan (t.h), ordförande för [Brindex](#), sade i december i en intervju för BBC att Nordsjöns oljeindustri befinner sig i en enorm kris och det är nära kollaps när det gäller nyinvesteringar. Människor blir uppsagda på de flesta företag denna vecka och under de kommande veckorna [skär alla i 2015 års budget](#). Allan instämmer också med oljeveteranen och regeringsrådgivaren Sir Ian Wood som har förutspått en våg av förlorade arbetstillfällen i Nordsjön under de kommande 18 månaderna.

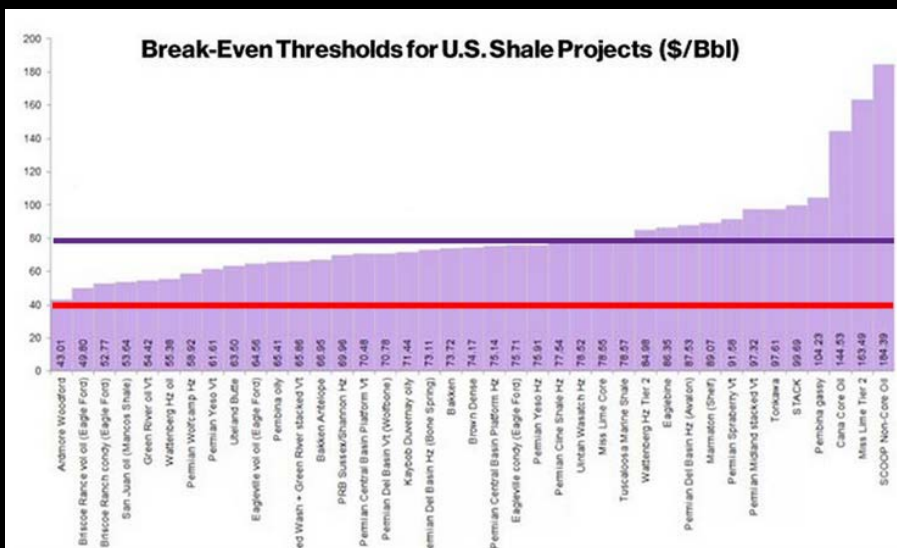

På den Nordamerikanska kontinenten är situationen minst lika usel. Kanada drabbas också hårt av låga priser då landet tillsammans med Venezuela har världens största fyndigheter från oljesand och som vi tidigare sett är utvinning från oljesand en mycket dyrbar produktionsmetod.

Även USA:s sydliga granne Mexiko brottas med svårigheter. Oljeexporten svarar för 32 procent av statens inkomster och den mexikanska regeringen har utarbetat sin budget för 2015 baserad på ett genomsnittligt pris av \$79 per fat.

Att USA aktivt skulle medverka till lägre oljepriser verkar osannolikt då det för amerikansk oljeindustri skulle vara rent kontraproduktivt. USA har nyligen passerat både Saudiarabien och Ryssland som världens största producent av olja. Detta har varit möjligt genom att det under de senaste åren skett en explosionsartad ökning av utvinning från skiffer. Som vi tidigare sett är problemet med denna produktionsmetod att den är kostnadskrävande och bygger på oljepriser som inte längre existerar. Nedan kan vi se break-even för de amerikanska skifferfälten, beräknad på den ovan beskrivna metod 2. Vi ser att vid ett oljepris på \$80 är en tredjedel av fälten i svårigheter och vid \$40 så kommer samtliga fält att drivas med förlust och riskerar att försättas i konkurs.

Vad som skapar en särskild problematik kring den amerikanska utvinningen från skiffer är att den stora majoriteten av dessa projekt är finansierade med kapital från så kallade **junkbonds**.

Ekonomianalytikern och författaren **Jim Rickards** (t.h.) uttalade sig nyligen för TV-kanalen **RT** angående det fallande oljepriset. Rickards sade att miljarder av US-dollar finns investerade i junkbonds knutna till amerikanska oljeutvinningsföretag och oljeutvecklingsföretag. Dessa junkbonds är utgivna med utgångspunkt från att oljepriset skall röra sig mellan \$80 och \$150. En stor del av dessa bonds finns hos pensionsfonder och banker vilket är ett stort problem.

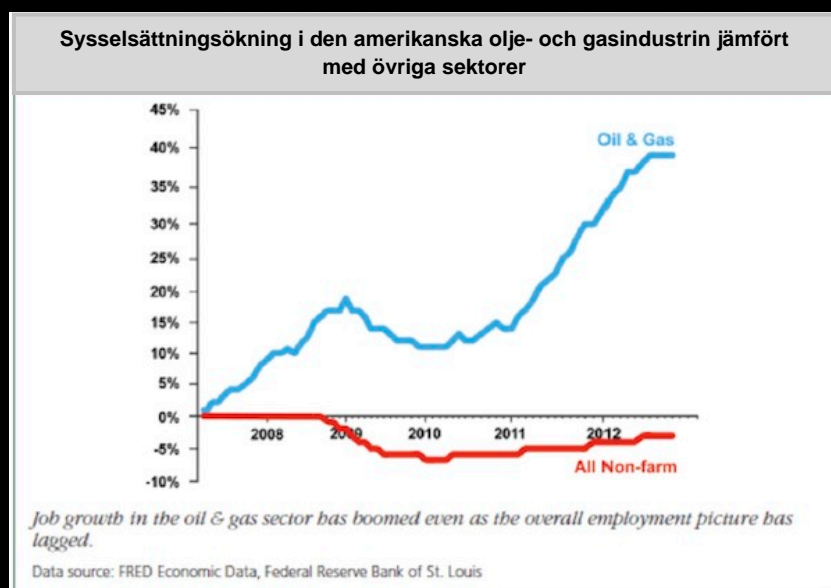

När delar av dessa investeringar försätts i konkurs så skickar detta kaskader genom systemet och Rickards menar att detta sannolikt inte kommer att lösa sig på ett smidigt sätt. Han tror att situationen kan vara början på en allvarlig kris, "a big one" som han uttryckte det. Rickards menade att några kommer med säkerhet att göra stora förluster men exakt hur det kommer att utlöpa är ännu så länge svårt att förutsäga. Han sade också att de svårigheter som Ryssland kan försättas i kan snabbt slå mot bland annat amerikanska pensionsfonder som har investeringar i ryska företag.

Trots förluster är det sannolikt att oljeproduktionen ur skiffer kommer att fortsätta tills att bolagen försätts i en situation där det blir omöjligt att refinansiera lånen. De blödande bolagen tvingas då i konkurs. Inte heller kommer mer framgångsrika bolag att kunna ta över verksamheten då de varken har kapital eller investerarnas förtroende.

Vad som skiljer den amerikanska oljeproduktionen från både den ryska och majoriteten av övriga oljeproducerande länders är att den är privatfinansierad. När amerikanska bolag sätts i konkurs fortsätter Ryssland och de oljeexporterande länderna i Mellanöstern att pumpa. De har statsbudgetar som skall finansieras och i de flesta fall är oljan den oersättliga inkomstkällan. Detta talar för att USA riskerar att förlora oljekriget.

Skifferolja- och gasrevolution har varit USA:s största enskilda skapare av heltids- och medelklassjobb sedan 2008 års finanskrasch (se diagrammet nedan) och idag är nära 1 miljon amerikaner direkt och 10 miljoner indirekt beroende av olje- och gasindustrin.

Nu riskerar dessa arbetstillfällen att snabbt reduceras och som Rickards uttryckte det tidigare i artikeln, *när delar av dessa investeringar försätts i konkurs så skickar detta kaskader genom systemet*. [Omfattande konkurser](#) inom amerikansk oljeindustri kan leda till att banker råkar i svårigheter vilket kan få inverkan på hela de globala finansiella systemen. Ett första bevis på de rådande svårigheterna fick vi den 6 januari då det första skifferbolaget, WBH Energy LP, ansökte om konkursskydd efter det att långivare vägrat att skjuta till mer kapital. Om oljepriset under en längre period håller sig under \$70 lär vi framöver få se betydligt mer av den varan.

Guld- och derivatexperten Rob Kirby är också pessimistisk och menar att ett fortsatt lågt oljepriset kommer att leda till en finansiell härdsmälta likt den 2008. Detta är inte ett "maybe" - en explosion kommer utan tvekan att ske på marknaden under 2015. Det måste ske, säger Kirby, därför att de vinster som oljeförsäljningen genererar används till att betala ränta på skulderna, vinster som idag inte längre existerar.

Vad den fortsatta utvecklingen kommer att landa i är naturligtvis svårt att veta men sannolikt är det nu exceptionellt låga oljepriset det största hotet mot de globala finansmarknaderna sedan 2008 års finanskris. Den framtida prisstyrningen avgörs bland annat av kinesisk efterfrågan, OPEC:s nästa drag och inte minst den geopolitiska utvecklingen i Mellanöstern.

Mvh Rune

